

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Wtorek dnia 4 Maja v. s. 1821 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Rząd gubernijalny litewsko-wileński, przesłał do redakcyi dla ogłoszenia następujący:

Ukaz Jego Cesarskiej Mości Samowładcy Wszech Rossyi z Rządzącego Senatu do litewsko-wileńskiego gubernijalnego rządu.

Wedle ukazu Jego Cesarskiej Mości, Rządzący Senat, wysłuchawszy przedstawienie Ministra Skarbu, w którym wykladał zrobioną na powszechném zebraniu departamentu różnych podatków i poborów rewizyą operacyi rady kolegijskiego Marcinkiewicza, dostawiającego w nizowskich guberniach dla skarbu wódkę, i opisywał dostrzeżone w niej nadużycia na szkodę skarbu: *Rozkazali:* I) Stosownie do wyżej wspomnianego przedstawienia Ministra Skarbu, rady kolegijskiego Marcinkiewicza, za wyrażone w nim nieporządki i nadużycia ze szkodą skarbu, uczynione przez niego w czasie podjętej dostawy w nizowskich guberniach dla skarbu wódkę, oddać pod sąd izby kryminalney. A że podług wyświecenia Ministra Skarbu, nadużycia uczynione przez Marcinkiewicza, wynikły początkowie w gubernii Penzeńskiej, i że jego w tym spółnicy, również i należący do tego ludzie, mieszkają po większej części w guberniach: tulskiej, tambowskiej, simbirskiej, niżegorodzkiej i jarosławskiej; przeto stosownie do żądania Ministra Skarbu zalecić, oddać tę sprawę dla rozpatrzenia izbie penzeńskiej sądu kryminalnego, do którego, poruczyć Ministrowi Skarbu, izby odesłać i wszystkie należące do tej sprawy papiery; przy tém izbę tę zobowiązać koniecznię sądzić tę sprawę nie z kolei, ale jak można najszybciej, na mocy praw, ażeby należące od kommissyoniera Marcinkiewicza i dalszych współ należących ludzi, do pozyskania straconych skarbowych summ, mogło się skutecznie niezwłocznie. Po osądzeniu tej sprawy w izbie, odesłać ją ustanowionym porządkiem na rewizyą do Rządzącego Senatu. II) Dla zabezpieczenia okazanej przez Ministra skarbu z tej operacyi, skarbowej straty rubli 822,940, do czasu pozyskania tej summy cały majątek ruchomy i nieruchomy Marcinkiewicza, gdzieby siękolwiek okazał, wyświeciwszy przez najszybsze wyśledzenie, pierwszy opisać i zaskwestrować, stosując się w tém zdarzeniu do prawideł na ten przedmiot w ustawie o bankructwach części 1 w punkcie 13, 46 i 47 przepisanych; a na ostatni, to jest nieruchomy wnieść zaprzeczenie czynienia praw wieczystych i wszelkiego rodzaju tranzaktów; prócz tego zebrać od czasu wysłania Marcinkiewicza dla skupowania do skarbu wódkę, to jest, od miesiąca września 1817 do dnia 1 stycznia 1821 roku, jak najszybciej, wszystkie wiadomości z ksiąg maklerskich i notary-

malowskich, również i z ksiąg wieczystych w izbach cywilnych i sądach powiatowych, i donieść do departamentu różnych podatków i poborów: A) Czy się nie okaże w tych księgach przelew od Marcinkiewicza komukolwiek majątku nieruchomego lub kapitałów, za przyznaniem i domowemi pożyczkowemi pismami i innemi wszelkiego rodzaju dokumentami; i B) Czy nie ma na imię jego wieczystych aktów, praw zastawnych, pism pożyczkowych i innych tranzaktów, mogących odkryć majątek i kapitały do niego należące. Dla wypełnienia tego zalecić przez Ukazy wszystkim rządóm gubernijalnym i zwierzchnościom, oraz kancelaryi woyskowej woyska donskiego. III) Co się tyczy podania Ministra Skarbu względem uwiadomienia przez gazety obu stolic, izby wszyscy ci, u których jakimkolwiek przypadkiem znajduje się w schowaniu majątek Marcinkiewicza, jakibykolwiek był, pisma pożyczkowe, akta wieczyste, bankowe, lombardowe, i tym podobne bilety, rzezy, gotowe pieniądze, lub też kto by mu był dłużnym za jakimkolwiek dokumentem, rachunkiem lub umową, objawili o tém bez najmniejszej zwłoki miejscowej zwierzchności, pod obawą odpowiedzialności zawszelkie utajenie podług surowości praw, i żeby nie wydając niczego, ani Marcinkiewiczowi, ani za plenipotencyami jego, wnosili zachowane u nich i długowe summy do właściwych miejsc sądowych dla odesłania ich do zachowania na przyszłość, nim się zapotrzebuje, do izb powszechney opieki dla przyrostu z procentów. Uczynienie takowego obwieszczenia przez gazety, zostawić do wypełnienia samemu Ministrowi Skarbu podług własnego jego rozporządzenia. IV) Gubernatorom zaś cywilnym zalecić, izby niezwłocznie zrobili potrzebne rozporządzenia względem przyjmowania bez najmniejszej zwłoki mogących się odkryć, na skutek wyżej wyrażonego poszukiwania, należących do Marcinkiewicza pieniędzy, i względem odsyłania na osnowie wyżej wspomnianej, do izb powszechney opieki tak tych pieniędzy, jako i wszelkich innych summ, do wydania Marcinkiewiczowi przypadających, również i względem opisanego stosownie do pierwszego objawienia, jego majątku, znajdującego się u kogokolwiek w schowaniu, i o wzięciu wszelkich prawnych środków, dla zachowania go; inwentarze zaś majątków i uwiadomienia o pieniądzach, izby odesłali bez zwłoki do Departamentu różnych podatków i poborów. Oczem posłać Ukazy, któremi dać wiedzieć do wszystkich miejsc sądowych i PP. Ministrom, kontrolerowi Państwa, wojennym generał gubernatorom, generał gubernatorom, i wojennym gubernatorom zarządzającym interesami cywilnemi, a do Najszybszego Rządzącego Synodu i do Departamentów moskiewskich Rządzącego Senatu, przesłać uwiadomienie. Dnia 21 marca 1821 ro-

ku. Oryginał podpisali: Ober-Sekretarz Titow. Za sekretarza Szozukin — Powytczyk Dementjew. Z autentykiem zgodno:

Sekretarz Kazimierz Nowicki.

A U S T R Y A.

(Gaz. warsz.) Wiedeń, dnia 30 kwietnia. Donoszą z *Laybach* pod dniem 18 b. m. (pisze gazeta berlińska) iż umowę o najęcie tam mieszkań dla Monarchów przedłużono znowu do końca sierpnia.

Lubo feldmarszałek porucznik *Nugent* nie powrócił do służby neapolitańskiej, chce jednak wyjechać do *Neapolu* dla prywatnych interesów.

Król neapolitański *Ferdynand* nie jest wcale kontent z postępowania Xiążęcia Kalabrii, syna swego. Dotychczasowy wstręt jego od powrotu do stolicy, dał powód do rozmaitych bezsensownych domysłów. (z gaz. berl.)

Baron *Majern*, radca nadworny cesarski, został wysłany do Morawii dla rozpoznania przyczyn, dla których włóczenie nie chcieli odbywać pańszczyzny.

Cesarz Jmć przeznaczył w podarunku dla papieża monstrancję, ważącą 70 grzywien srebra i grubo pozłoczoną. Czynnica zaletę tulejuszemu nadwornemu jubilerowi *Wirth*, który ją r. bił.

Laybach, dnia 27 kwietnia. Oczegdy przechodzący tedy do Włoch dwa bataliony pułku piechoty Xiążęcia *Este* i batalion pograniczny z *Brodów*.

Hrabia *Bellegarda*, generał feldmarszałek, wyjechał stąd do Wiednia, a rosyjski radca stanu *Krüdener* do Berny. Przybyli tu zaś, rosyjski generał major *Neibhard* z Moskwy, i Baron *Lebzelter*, poseł austriacki przy dworze rosyjskim, z Florencyi.

Tryest, dnia 18 kwietnia. Okręty, które tu zawinęły, przywiozły wiadomość, iż cały półwysp *Morei* ogłosił się niepodległym Turcyi. Rząd angielski w *Korfu*, który podobno obawia się powstania na wyspach jonskich, miał doniesić Baszy w *Morei*, iż dnia 25 marca powszechny bunt w prowincyi jego wybuchnie. Poczém Basza, dla przestraszenia greków, kazał dnia 23 marca spalić kościół katedralny grecki w *Tripoliza*; lecz grecy wcześniej o tém uwiadomieni, mieli posabować Turków, którzy rozkaz ten uskutecznić chcieli. Było to hasłem do powszechnego powstania; cała *Morea* wzięła oręż przeciwko Turkom. Basza ma jeszcze tylko kilka warownych zamków w swojej mocy. Słychać, iż biskup grecki z krzyżem wszedł d. 24 marca na czele 4,000 uzbrojonych greków do *Tripoliza*, stolicy Baszy.

W ł o c h y.

(z Gaz. warsz.) *Neapol*, dnia 9 kwietnia. Całe wojsko neapolitańskie oprócz gwardyi, będzie zwinięte, co się mieszkańcom podoba; lecz oprócz wojska cały kraj jest uzbrojony, a zatem potrzeba w téj mierze użyć jak największej surowości: bo na dotychczasowe wezwanie nie wiele zważano. Wojsko austriackie najwięcej się do tego przyłoży, ile że tu i ówdzie pojedynczych żołnierzy sztyletami zabito. Również wypada postąpić przeciwko *Karbonaróm*: wielu jednak sądzi, iż trudno ich będzie uśmierzyć zupełnie.

Niedawno znaleziono tu na ulicy 5 zabitych żołnierzy austriackich.

Zewsząd odbieramy doniesienia o przywróconey spokojności. Kalabrycykowie zwłaszcza okazują ducha porządku i posłuszeństwa, czego ni-

gdy jeszcze nie było. Odrzucili z pogardą odezwę, którą generał buntowników *Rossarol* wydał do nich z *Messyny*. Doświadczenie wiele nas uczy, czegośmy napróżno od samych teoryi oczekiwali. W *Palermie* ustanowiono rząd tymczasowy z rozkazu królewskiego. Przewodniczący w nim kardynał *Gravina*, mając sobie zostawiony wybór członków tego rządu, powołał do wspólnej pracy: Xiążęcia *Trabia*, margrabiego *Ferreri*, generała *Nunziante*, admirała *Ruggiero Settimo*, Xiążęcia *Torrebuona*, Xiążęcia *Pandolfina* i *Don Gaspere Leone*.

Wszyscy intendenoi i jenerałni sekretarze, tymczasowo na urządzie potwierdzeni, powinni być na swoim miejscu do d. 15 b. m., inaczej uważani będą za zrzekających się urzędu.

Rozmaite, a po części bardzo sprzeczne bięgają tu pogłoski o przyszłym systemacie rządu w kraju naszym. Zdaje się rzeczą pewną, iż tymczasem przynajmniej generał *Frimont* mieć będzie stanowczy wpływ do czynności rządowych, co jednak zapewne póty tylko potrwa, póki porządek i spokojność w całym kraju nie zostaną przywrócone. Mówiono z początku, iż Kalabria okaże opór, lecz ta wiadomość potrzebuje potwierdzenia. Generał *Wallmoden*, który z korpusem swoim stał w *Salerno* i okolicach, ma się udać do Kalabrii, a natomiast dywizya *Stutterheima* wyjdzie do *Salerno*. Dywizya odwodowa *Lederera* stanęła w okolicach *Kapuy*; dywizya *Hessen-Homburga* jest w *Neapolu*, a dywizya *Wied-Runkela* w prowincyi *Abruzzo*, z kąd ma osadzić najsilniejsze miasta nad morzem adryatyckiem. Generał *Frimont* wysłał adjutanta swego do *Pulermi*, wzywając miasto, aby się poddało rozkazom i postanowieniom królewskim. Podobne wezwanie posłano do *Messyny*. Twierdzą *Casta* jeszcze się nie poddała.

Dnia 13. Oboje Xięstwo Kalabrii bawią ciągle z rodziną swoją w *Caserta*. Ze wszystkich prowincyi przybywają tu deputacye z zapewnieniem Króla o swojej wierności i przywiązaniu.

Rozchodzi się tu wezwanie niektórych mieszkańców kalabryjskich do mieszkańców *Messyny*, datowane dnia 1 b. m. w *Reggio*, zachęcające ich do wierności ku prawej dynastyi i odrzucania namów wicherzycieli publicznej spokojności, a zwłaszcza generała *Rossarol*. Przytoczymy następujący z niego wyjątek: „Do szła nas drukowana w waszem mieście odezwa. Gotowi zaiste dawniej byliśmy przyjąć nadaną nam od władzy rządowej konstytucyę; lecz po zaśnięciu odmianie rzeczy, i ogłoszeniu nam woli królewskiej, my kalabrycykowie nie chcemy być ani buntownikami, ani stronnikami anarchii; pożytkujemy sobie owszem za sławę okazywać posłuszeństwo i uszanowanie teraźniejszemu rządowi w *Neapolu*. Pełnimy rozkazy prawych władz i jesteśmy spokojni. Dawna nasza znajomość z wami, obywatele *Messyny*, wkłada na nas obowiązki, abyśmy uwolnili was od ludzenia, jakoby w Kalabrii znajdowało się wojsko, przeznaczone wam na pomoc. Znamy powinności nasze, i nie chcemy się łączyć z tym, kto by nas odwołał do posłuszeństwa Monarsze i prawom.”

W *Neapolu* nałożono taką opłatę na zagraniczne gazety, iż można je prawie uważać jako zakazane.

Słychać, iż Monarcha nasz, mimo przełożeń towarzyszących mu ministrów, chce jeszcze niejaki czas bawić w *Rzymie*.

Wyszło tu imieniem królewskim obwieszcze-

nie, iż gdy wydane rozkazy względem tajnych towarzystw i rozbicia mieszańców, żadnego wcale nie biorą skutku, rząd więc jest zniewolonym do użycia najsurowszych środków.

Dnia 18. Dziś rano wyjechała stąd deputacya do Rzymu, dla złożenia Królowi neapolitańskiemu hołdu wierności posłuszeństwa mieszańców tutejszej stolicy, wynurzając oraz życzenie, aby Monarcha niezwłocznie przybył raczył.

Dnia 16 b. m. ustanowiono tu kommissyą do roztrząsania postępowania osób wojskowych i wszystkich należących do wydziału wojennego. Prezesem jej jest generał porucznik Xiążę Sangro.

Zakazano surowo zaciągać ludzi w kraju pod pozorem przykładania się do publicznego dobra. Wykraczający będą natychmiast schwytani, pod sąd oddani, i na półroczne lub dłuższe więzienie skazani.

Xiążę Canosa, mianowany przez Króla ministrem polowy z tej strony białiny morskiej, przybył tu d. 13 b. m. i natychmiast rozpoczął urzędowanie.

Słychać, iż kanonik *Minichini* został schwytany.

Turyn, dnia 12 kwietnia. Milicya powołana do *Chambery*, chciała zburzyć komorę celną w *Thonon*. Utyskiwała na uciążliwe opłaty, które kraj niszczy, i z wielką trudnością potrafił ją wstrzymać od otworzenia więzień, i uwolnienia ludzi, których tam za przemykanie towarów osadzono, a co łatwo mogłoby być powodem do dalszych zbrodni. Z resztą spokojność panowała w Sabaudyi.

Dnia 23 z. m. Xiążę *Carignan* oświadczył się za dawnym stanem rzeczy, i przyjęcie konstytucyi ogłosił za nie niezbędne. Generał *Latour* miał go skłonić do tego kroku.

Dnia 14. Ustanowiono tu ruchome kolumny dla utrzymania spokojności w prowincjach, i zapewnienia skutku rozkazom rządowym.

Podług obwieszczenia naczelnego generała, każde zboryne zgromadzenie, któreby się nie rozeszło za pierwszym wezwaniem, będzie uważane za buntownicze. Każdy mieszkanin, u któregoby znaleziono konie lub broń wojska królewskiego, ścigany na siebie karę pieniężną lub więzienia.

W *Nizza* spokojność nie była zaburzona, rozpuszczono jednak tamczną gwardyę narodową.

Dnia 17. Hrabia *Sallier de Latour*, gubernator, był dnia 15 b. m. z całym swoim sztabem w kościele katedralnym tutejszym na nabożeństwie za przywróceną spokojność; śpiewano potem: *Domine salvum fac Ducem Carolum Felicem*.

Zamknięto uniwersytet tutejszy. Wszyscy uczniowie, którzy nie mieszkają w Turynie, powinni wyjechać do domu. Dnia 12 b. m. wyszedł rozkaz dzienny, aby podoficerowie i żołnierze, którzy przed powstaniem w czynnej służbie zostawali, stawili się do właściwych zakładów swoich; ci zaś, którzy mają urlop, powinni się zgłosić do zwierzchności gminnej. Wykraczający będą uważani za włóczków, a z bronią schwytani, za buntowników. Wszyscy oficerowie mianowani przez junty turyńską i alessandryjską, lub inną nieprawą władzę, nie mogą nosić żadnych znaków wojskowych. Wszystkie nadane wyższe stopnie i inne postanowienia obu wspomnianych junt, uważają się za nie mające.

Dzisiejsza gazeta tutejsza umieściła następujący list Xiążęcia *Genueńskiego* do Hrabiego *Latour*, naczelnego dowódcy wojska królewskiego,

który stosownie do woli tegoż Xiącia, ogłosił go wojsku:

„Kochany Hrabio *Sallier de Latour*! Znako-mite przysługi, które w obecnych, tak ważnych okolicznościach uczyniłeś, odpowiedziały zupełnie zaufaniu naszemu w gorliwość i talenty twoich. Miło nam jest okazać ci niniejszym listem publiczny dowód szacunku i przychylności naszej. Chcemy oraz, abyś każdemu oddziałowi wojska królewskiego, który pomimo wiarołomnych intryg kilku buntowników, utrzymał bez skazy honor oręza naszego, oświadczył szczególne nasze zadowolenie, i zapewnił, iż nigdy nie zapomniemy okazywanej przez rozmaite korpusy wierności i chlubnego postępowania wojska d. 8 b. m. w okolicach *Nowary* zebranego, które ufne w dobrej sprawie, oparło się nierozsądnym pogroźkom bandy przywiedzionych do rozpaczki buntowników, i w obliczu sprzymierzeńców, którzy wspaniałomyślnie pospieszyli nam na pomoc, utraymało dawną sławę wojska królewskiego. Świetny ten przykład tkwić będzie w wdzięcznej pamięci potomków naszych, i przyłoży się do utwierdzenia w sercu wojowników naszych uczuć honoru, wierności i posłuszeństwa, bez których szanowny stan wojskowy, przeznaczony, aby był ozdobą i podporą społeczności, staje się jej klęską i hańbą. W *Modenie* d. 11 marca 1821 roku.”

(podpisano) *Karol Felix*.

Ciągła spokojność panuje w *Genui*. Niedawno udało się tam wielu buntowników z *Alessandryi*; lecz zaraz użyto środków ostrożności dla zapobieżenia rozruchom, i mało komu pozwolono przybyć do miasta. Żołnierzy umieszczono w pobliskich koszarach. Uczyniono to bez trudności przy pomocy gwardyi narodowej. Buntownicy popłynęli po większej części do *Hiszpanii*.

Florencya dnia 10 kwietnia. Xiążę *Carignan* stanął tu w domu sąsiednim; i we dwa dni dopiero Wielki Xiążę *Toskański*, teść jego, wezwał go do siebie. Został przyjęty bardzo oziębło; i W. Xiążę ledwo 10 słów mówił do niego przy stole.

W kilka dni po wybuchnięciu rewolucyi w *Piemencie*, odkryto tu podobny spisek, do którego a-toli mało osób, nie bardzo znakomych, należało. Kilku oficerów, z których żaden nie miał wyższego stopnia nad kapitański, naprzód uwięziono, a potem z kraju wygnano. Kapitan *Baldini* skozył oknem i zabił się na miejscu. Między innemi osobami, mającemi należeć do sekty *Carbonarów* był także pewny xiądz, który na kazaniach swoich w tutejszym kościele s. krzyża miewał wiele słuchaczy. Słychać, iż bunt miał wybuchnąć d. 25 marca. Wielki Xiążę *Toskański*, mimo trzykrotnego wezwania dyplomatycznego, aby surowszych użył środków, trzyma się systemu łagodności; i odmówił przyjęcia wojska austriackiego na osadę w twierdzach swoich. Niektórzy jednak zostają pod ścisłym dozorem policyi; między nimi jest także Xiążę *Borghese*, szwagier *Bonapartego*. Na wyspie *Elbie* 24 oficerów ogłosiło konstytucyę, i chciało opanować bateryę, lecz im się nie udało, i wszystkich uwięziono.

Od granic włoskich dnia 18 kwietnia. Listy prywatne donoszą, iż dwa bataliony pułku Cesarzskiego strzelców, które stały przed *Gastą*, udały się d. 9 b. m. w drogę i d. 3 maja przybędą do *Florencyi*.

Królewic Duński, następca tronu, po kilkumiesięcznym pobycie w *Rzymie*, wyjechał d. 7 b. m. do ojczyzny swojej.

Donoszą z *Modeny*, iż batalion austriacki ruszył do Księstwa *Musca Carara*, gdzie stać będzie na osadzie.

Osobliwszą jest rzeczą, iż wiele księży w Piemontcie popierało gorliwie rewolucyę. Przeor klasztoru kapucynów niedaleko *Turynu*, pierwszy na czele 80 uczniów zatknął trójkolorową chorągiew i ogłosił konstytucyę. Pewny opat, tak się rozgniewał postępkami Książęcia *Carignan*, iż w fanatycznym zapale postanowił go zabić. Jakoż dostał się już w *Nowarze* do pokojów jego, lecz szczęściem został poymany jako podejrzany; znaleziono przy nim dwa sztylety. Rewolucyoniści popłynęli po większej części z *Genui* do Hiszpanii. Dnia 13 b. m. 4000 austriaków poszło ku *Genui*. Stronnicy rewolucyi przypisują zdradę generałom *Giflenga* i *Chiavenna*, którzy dowodzili wojskiem przeciwko *Nowarze*, i obwiniają ich o rozpuszczenie pulków.

Dnia 21. Felmarszałek porucznik Hrabia *Bubna* przybył d. 18 b. m. do *Medyolanu* dla uczynienia rozporządzeń wojskowych, a d. 20 b. m. wieczorem pojechał na powrót do *Alessandryi* z pułkownikiem głównego sztabu *Welden*.

P. *Mingarelli* w *Bononii* ogłosił, iż wynalezek jego, nadania poziomego kierunku balonowi, jest skutkiem trefunku. Pierwszą myśl powziął z biegu wystrzeloney kuli działowej. (z gaz. war.)

WYSPY JONSKIE

Korfu dnia 24 marca. Z powodu przejętego, a przez wielu naysznakomitszych mieszkańców wyspy *Zante* podpisanego, przełożenia do Króla angielskiego, uwięziono tam niedawno wiele osób. Bawiący tu Lord *Guilford* w celu urządzenia uniwersytetu, odłożył podróż swoją do innych wysp Jońskich.

FRANCYA.

Paryż dnia 24 kwietnia. Prefekt w *Grenoble* ogłosił następujące urządzenie: „Po rozproszeniu zbuntowanego wojska piemonckiego, spodziewać się wypadu, iż żołnierze, którzy je składali, wcisną się za granicę naszą. Bezpieczeństwo kraju, interes departamentu, potrzeba oddalenia podżegaczy rozruchu i buntu; wszystko to wkłada na mnie obowiązek niepuszczenia ich do Francyi. Wzywam więc władze cywilne i wojskowe, aby nieuznawały ważności pasportów danych w *Turynie*, lub gdzie indziej w krajach Króla Sardyńskiego, od 10 marca do 12 kwietnia. Wyłączają się tylko pasporta, wydane od władz rządowych w *Sabaudyi*, lub zaświadczone przez Hrabiego *La Tour du Pin*, posła naszego w *Turynie*.”

W ciągu miesiąca marca (pisze *Monitor*) departamenta *Niższej Sekwany*, *Eure*, *Oise*, i *Somme*, używały ciąglej spokojności. Przesadzone nowiny, zapalające mowy, pisemka tohnące duchem stronnictwa, słowem, wypadki we *Wioszech*, oraz w *Lugdunie* i *Grenoble*, żadnego tam wrażenia nie sprawiły.

Niedawno uwięziono w *Lugdunie* dwóch piemonczyków, którzy, jak słybać, grali wielką rolę podczas rozruchów w *Turynie* i *Alessandryi*.

Listy z *Maraylii* donoszą, iż na kilkakrotne przełożenia, Król Sardyński *Wiktor Emanuel* postanowił objąć znowu rząd krajów swoich. Mówią, iż Monarcha nasz, jako też Cesarze Rosyjski i Austriacki, przyłożyli się szczególniej do tej odmiany.

Odebrane tu wiadomości z Piemontu każą się

niezwłocznie spodziewać zupełnego przywrócenia porządku, i uwalniają od potrzeby postawienia korpusu obserwacyynego francuskiego na granicy, skoro sprzymierzeni Monarchowie przyjęli na siebie zabezpieczenie krajów neapolitańskiego i sardyńskiego od skutków rewolucyi. O wypadkach piemonckich mamy następujące szczegóły: Zapaleńcy wojskowi w *Alessandryi*, ogarnęliby całą władzę, i Piemont przywiedliby do najsłabszego stanu zaburzenia, gdyby junta turyńska przestała urzędować zaraz po wyjeździe Książęcia *Carignan*. Dla tej więc przyczyny postanowiła zamienić się w centralną juntę, weyść w układy z juntą *alessandryjską*, rozpuścić ją, a część jej członków przybrać do siebie. Postanowiła oraz na powtórne wezwanie Króla *Wiktora Emanuela* poddać się mu bezwarunkowie. Doniosła o tym zamysłu Książęciu *Genueńskiemu*, który go pochwalił. Wtedy zapaleńcy wojskowi, mimo woli junty, chcieli przeciągnąć korpus generała *Latour* na swoją stronę, i uderzyć na *Nowarę*. Generał *Latour*, widząc szczupłość siły swojej, wezwał pomocy austriaków, i posłał juncie turyńskiej rozkaz, aby się rozeszła; co też nastąpiło. Reszta wypadków wiadoma. Austriacy przestają na zajęciu *Alessandryi*, i nie rozpościerają się po kraju piemonckim.

Tutejsza *Gazeta Francyi* (*gazette de France*) umieściła list pisany z *Laybach* przez Pana *Jouffroy*, korespondenta swego, względem powstania w Grecyi. Tak się zaczyna: „Po rewolucyi hiszpańskiej, neapolitańskiej, i piemonckiej powstanie w Grecyi należy do pierwszego rzędu ważnych dzisiejszych wypadków. 600 mil płynie *Liberalizm* z rozpostartemi żaglami i świat okrąża. Niektórzy anglicy, odbywający podróż w Grecyi, starali się pobudzić umysły do zrzucenia haniebnego jarzma, i zachęcić mieszkańców do boju. Zbierane za granicą składki przyłożyły się do rozszerzenia buntu. Uśmierzono go w Anglii i Francyi. Utworzono tajemne towarzystwa w całej Grecyi. Założono loże w *Smyrnie*, *Stambule* i *Peloponzie*: spiskowi mieli prosty związek z Węglarzami neapolitańskimi, i listownie zносили się z nimi. *Ypsylanty* stanął publicznie na ich czele i t. d.

Dnia 23 b. m. umarł tu margrabia *Beurnonville*, marszałek i par Francyi w 69tym roku życia. Na początku wojny rewolucyyney *Dumourier* nazwał go *Ajaxem francuskim*. Od roku 1814, kiedy Burbonów przywrócono, okazywał stałą wierność ku prawej monarchii. W kwietniu 1793 był ministrem wojny, i od konwencyi narodowej odebrał rozkaz, aby z czterema członkami tejże konwencyi poymał generała *Dumouier*: lecz ten unikając takiego losu, kazał go wraz z owymi komisarzami uwięzić. Wszyscy więc zostawali w niewoli austriackiej aż do końca roku 1795, kiedy za córkę *Ludwika XVI*, terazniejszą księżnę *Angoulem*, zostali wymienieni. *Beurnonville* był osadzony w *Ołomuńcu* w Morawii. Po porażce wojska *Jourdana* w sierpniu 1796 objął naczelne nad niemi dowództwo, dla tego tylko, aby je nanowo urządził; jakoż w roku 1797 zdał je sławnemu generałowi *Hoche*. Za to zaś *Bonaparte* zostawszy pierwszym konsulem ówczasowej rzeczypospolitey francuskiej, mianował go w styczniu 1800 r. posłem w *Berlinie*. Urząd ten sprawował do lata roku 1802. Za rządu dopiero terazniejszego Króla otrzymał buławę marszałkowską.

Wilno dnia 4 maja 1821 roku v. s.

Doniesienie Teatralne. (z poprawą)

W następujący Piątek to jest dnia 6 maja 1821 na Benefis niżej podpisanego, dana będzie Opera z muzyką P. H. Berton pod tytułem: *Mężowie Kawalerowie czyli Maskarada w Oberży.* — Poprzedzi wcale nowa Komedyo Opera w 1 akcie ułożona przez L. A. Dmuszewskiego pod tytułem: *Ulan.* Łaskawi amatorowie sceny Polskiej, niemiejszy spektakl liczną swoją bytnością udarować raczą.

L. Zaleski.

P o d r a d.

1 Wiadomość od kommissyi wileńskiego kommissaryatskiego depa, o artykułach żywności i materjałów, rozdzielonych na gatunki, potrzebnych dla grodzieńskiego dywizyjnego szpitala; na co mają się w tejże kommissyi odbywać targi w miesiącu junii 1821 roku.

A. Na owsiane krupy	- - - - -	} Pierwszy targ dnia 1, drugi 2, a trzeci ostateczny dnia 3go.
— Sol	- - - - -	
— Stół jęczmienny	- - - - -	
— — żytni	- - - - -	
— miód pszczy	- - - - -	
— mąkę pszenną	- - - - -	
— — owsianą	- - - - -	
— mydło czarne smolane	- - - - -	
— patokę	- - - - -	
— mydło jadowe	- - - - -	
— siemie konopne	- - - - -	} Pierwszy targ dnia 6, drugi 7, a trzeci ostateczny dnia 8go.
— pensak	- - - - -	
— krupy jęczmienne	- - - - -	
— świce łojowe	- - - - -	
B. Na mięso świeże	- - - - -	} Pierwszy targ dnia 10, drugi 13 a trzeci ostateczny dnia 14go.
— stynkę suszoną	- - - - -	
— łój barani	- - - - -	
— sadło swinie	- - - - -	
— łój wołowy	- - - - -	
— masło	- - - - -	
— oliwę	- - - - -	
— olej	- - - - -	} Pierwszy targ dnia 15, drugi 16 a trzeci ostateczny dnia 20go.
C. Na kapustę kwaszoną szarą	- - - - -	
— buraki kwaszone	- - - - -	
— różną jarzynę	- - - - -	
— chmiel	- - - - -	
— cybulę zieloną	- - - - -	
— kłukwę	- - - - -	} Pierwszy targ dnia 15, drugi 16 a trzeci ostateczny dnia 20go.
— czosnek	- - - - -	
— chrzan w korzonkach	- - - - -	
— cybulę w główkach	- - - - -	
D. Na drwa jednopolanne	- - - - -	
— — trzypolanne	- - - - -	

Osmej klasy Lund.
Sekretarz Dohdanow.
12 klasy Kostylew.

2. Do pokrycia dachu nad obserwatorium astronomiczném, potrzeba blachy żelazney arszenowej sztuk tysiąc dwie, które idzie na pud sztuk pięć, czyli pudów 200 i sztuk 2, oprócz tego potrzeba będzie też blachę na dachu położyć i pomalować; na dostarczenie więc takowej blachy, i położenie jej na dachu z pomalowaniem, będzie się odbywać licytacja dnia 5 maja miesiąca n. o godzinie 4tej po południu. Jeżeliby kto życzył na dostarczenie takowej blachy podjąć się i przyjąć na siebie wykonanie roboty dachu nad obserwatorium, ma się stawić w dniu i o godzinie wyznaczoney w kancelaryi uniwersytetu z dostateczną rękojmią.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

Sądy Exdywizorskie.

1. Sąd Podkomorko-Taxatorsko-Exdywizorski

remissą Ziem. Ptu Dzieśnień. w roku 1819 february 14 dnia dla podziału dóbr Hrehorowicz, pomiędzy kon-aktorów a później exdywidowania na kredytorów i pretensorów W. Edwarda Kiełpszy oboźnica Brast. pro-Podśedka Dzieśnień. przeznaczony, pierwsze czynności właściwe swemu sądownictwu odbywszy, wymiar ogólnych dóbr, a także majątku W. Kiełpszy, oraz komportacyą nakazawszy, i akta z kim jakie wypadły zaskuteczniwszy, termin dla ostatecznego zjazdu na rozszczenie działowej i rozdzielowej sprawy dzień 16 maja 1821 roku zadeterminował, gdyby więc kredytorowie i pretensorowie W. Kiełpszy o taxie exdywizyi, niewiadomością nieosłaniali się, ile że dla niejawiących się jest zapowiedziana ammissya, tedy o takowym ostatecznego zjazdu terminie wszystkich pretensorów W. Kiełpszy zawiadamiając dla ewizacyi do Kuryera Lit. aby przybywali z swemi dowodami podają. Roku 1821 mca apryla 2 dnia.

Justyn Graf Szryrn Podkom. Dzieśnień. i Exdyw.

Sądy Exdywizorskie.

2. Na skutek dekretu remissyjnego Sądu Ziem. Ptu Brzeskiego w dniu 30 marca ter. 1821 roku w sprawie między WJP. Tomaszem Krasowskim b. Sędzią Gran. Brzeskim i jego kredytorami zapadłego, taxę i exdywizyą dziedzicznego jego majątku Klenik w pcie Brzes. leżącego pomiędzy tychże kredytorów uznawającego. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski z osob niżej wyrażonych złożony, na dzień 20 terażn. mca apryla ad fundum rzeczonoego majątku przybywszy, jurydykcyą swoją rozpoczął; a kolejną w dniu dzisiejszym wszelki majątek W. Krasowskiego z pod władania jego i tradycyow wyiawszy, w swoje zawiadywanie zajął, i od siebie administratora ustanowił, wymiar geometryczny majątku Klenik nakazał, z inwentowanie tego majątku jednemu członkowi z koła swego poruczył, komportacyą ruchomego majątku na regestrze a wszelkich dokumentow in natura samemu W. Krasowskiemu dla wyświecenia wszelkich jego funduszow, tudzież komportacyą wszelkich dokumentow jego kredytorom dla zntassowania długow na dzień 16 marca v. s. terażniejszego roku przed aktami Ziem. Brzes. naznaczył, i wolną oney persystencyą dwutygodniową zastrzegł, w końcu jurydykcyą swoją do dnia 16 junii v. s. terażn. roku odroczył. W którym terminie Sąd Exdywizorski śpiesznie rozdziałem majątku Klenik pomiędzy W. Krasowskiego wierzycieli zaymie się, oczem jak równie o zapowiedzianej dla wszystkich nieprzychodzących kredytorów i pretensorów ammissyi Sąd Exdywizorski zawiadamiając, wzywa wszystkich kredytorów i pretensorów massy W. Tomasza Krasowskiego, aby z swojemi pretensyami w Sądzie niemiejszym na dzień w górze rzeczony i-wili się. Dat 1821 roku dnia 21 aprila v. s.

Józef Wygonowski P. Z. Brzesk. Exdywizor.
Tomasz Podgórski Pisarz Zier. Brzez. i Exd.
Ignacy Błażewicz b. Prezy. Grodz. Brast. Exd.
Karol Karczewski adwokat sub. Brzes. Reg. Exd.

3. Roku 1821 mca marca 30 dnia w skutek dekretu remissyjnego Ziemstwa Ptu Joloc. w roku 1820 mca junii 24 dnia ogłoszonego, z mocy ukazow 2go Departamentu gubernii witebskiej na roz-

dział dóbr Wielatówki w połockim leżący, dziedzictwa W.W. Wincentego i Teodory Dmuchowskich b. Pisarzów Ziem. Ptu. Horodeckiego będąc przeznaczonemi. Gdy w terminie ostatecznym ukazani 2go witebskiego Departamentu w roku niniejszym 1821 marca 6 dnia nastąpił wykazany, my urzędnicy do majątności Wielatówki w komplecie zjechawszy i czynność pierwszo zjazdową ułatwiwszy dla wymiaru komornikom dając czasu, sądy nasze exdywizorskie do dnia 20 julii teraźniejszego 1821 roku odwołujemy, w jakowym terminie, że kompletnie z jedziemy i ostatecznie rozstrząść przyrzekając iżby wszystkie strony tak z dopominkami, jak również pretensye do tej majątności ściągając, w oznaczonym terminie jawili się pod upadkiem w rzeczy zapowiadając dla trzykrotnego zaawizowania przez Kur. Lit. do redakcyi wileńskiej przysłać postanawiamy.

Józef Korsak Pisarz Ziem Ptu. Lepelskiego prezydujący exdyw. Onufry Lisowski podsedek Ziem. ptu. lepel. Józef Niemira pisarz Ziem. exdywizor. ptu. dryzieńskiego exdywizor.

2. Za rozkazem Jego Imperatorskiej Mości.

Wypis z protokołu potocznego Dekretu Sądu rozbiorowego fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. P.

Roku 1821 miesiąca marca 18 dnia Sąd rozbiorowy fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza w kursie swojego dzieła dopełniwszy likwidacyą długów masę majątku JW. debitora generała Hrabiego Chodkiewicza w guberniach wołyńskiej, kijowskiej i mińskiej będącego ciążących, ustanowiwszy masę czynną z tychże dóbr składającą się, oraz załatwiwszy wszelkie zawody tego dzieła kollokacyą uprzedzając, kiedy już w czynnościach swoich nie więcej nie upatruje, jak tylko przystąpienie do kollokacyi. Spozierając zaś na dekret Sądu Gł. kijowskiego w wykonaniu teraz będący, przez który nielikwidującym się wierzycielom w końcu dzieła tego zadeklarowanie upadku polecone temu sądowi zostało, że sprawy zaś w swém dziele uczynionego, gdy się wykryło, iż najprzód w miesiącu lipcu 1819 roku przez rezolucyą swoją pod N. 40 w protokole potocznym wypadła, na miejsce jurysdykcyi w miasteczku Czarnobyli odbywającej się, wierzycieli JW. Hrabi Chodkiewicza wzywał do likwidacyi, którą to rezolucyą dla wiadomości onych w aktach Sądu Gł. kijowskiego na dniu 7 ziemskich radomyst, na dniu 18 skwyrskich na dniu 20 machnowiec, na dniu 22 i 25 miesiąca augusta oblatowaną została, osobno zaś przez gazetę Kuryera Litewskiego pod N. 133 i 191, takowe postanowienie swoje obwieścić, potym w roku tymże 1819 dnia 18 8bra przenosząc sądownictwo swoje z miasteczka Czarnobyli do miasteczka Młynowa Podolenicz przez rezolucyą swoją pod N. 50 zapadła dnia 21 8bra w aktach Sądu Gł. wołyńskiego, dnia 27 tegoż miesiąca w aktach Sądu Gł. kijowskiego, dnia 1 nowembra w aktach ptu. rosińskiego, a dnia 8 tegoż, miesiąca w aktach dubieńskich oblatowaną, i przez gazetę Kuryera Litewskiego w N. 256 i 259 ogłoszoną do stawienia się na miejsce jurysdykcyi w miasteczku Młynowie tychże wierzycieli wzywał, *potrzebie roku tegoż 1819 dnia 24 xbra przenosząc sądownictwo z miasteczka Młynowa do miasteczka Czarnobyli*, podobnie przez rezolucyą w protokole potocznym pod N. 71 roku tegoż dnia 29 xbra w aktach ziemskich dubieńskich, roku 1820 dnia 5 stycznia w aktach ziemskich radomysk. oblatowaną; *po czwarte* podobnie przez rezolucyą w roku 1820 dnia 24 marca pod N. 88 zapadła i w gazecie Kuryera Litewskiego pod N. 42, 45 i 46 domieszczoną do stawienia się w dniu 10 maja na termin ostateczny przez plenipotentę masy wyznaczony tychże wierzycieli wzywał; *piąte* kiedy Sąd Gł. kijowski inwentacyą w dobrach petrykowskich i czarnobylskich zalecił, to i w ówczas Sąd niniejszy przenosząc sądownictwo z miasteczka Młynowa do miasteczka Czarnobyli przez rezolucyą swoją w roku 1820 dnia 29 lipca wypadła, dnia 18 augusta w aktach skwyrskich, dnia 20 w aktach machnowieckich, dnia 23 w aktach Sądu

Głównego kijowskiego, dnia 14 w aktach radomyskich i Sądu Głównego wołyńskiego, dnia 17 w aktach rowieńskich i dnia 18 w aktach dubieńskich jednego 1820 roku zająwioną i w gazecie Kuryera Litewskiego pod N. 103, 104 i 105 domieszczoną wzywać tychże wierzycieli jeszcze nielikwidujących się na grunt miasteczka Czarnobyli nie przepomniał. Nakoniec roku 1820 dnia 9 9bra kiedy już wszelkie materiały do konstytucyi masy zagotowane zostały po przeniesieniu sądownictwa z miasteczka Czarnobyli do dóbr wołyńskich i zafundowanu jurysdykcyi w miasteczku Młynowie, przed konstytucyą masy jeszcze poraz siódmy wzywał nielikwidujących się wierzycieli do stawienia się w tym sądzie i okazania pretensow, jakie do masy niniejszej mieć mogą a po takowych obwieszczeniach lubo się, iż wierzyciele w sądzie niniejszym stawili, i likwidacyą swych długów pozyskiwali, wszelako kiedy komportacya massalna nie nauczyła, aby prócz zalikwidowanych już długów mogły jeszcze pozostać jakie, któreby masę majątku JW. debitora w guberniach kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej położonego dotyczyły, owszem z powyższych i wielolicznych zawiadomień spodziewać się należy, iż żaden już z wierzycieli pretensye swoje do dóbr rzeczonych mający, w okazywaniu praw swoich i zaliczeniu się na masie kredalnej niepozostał, nadchodząca zaś kollokacya przyspieszenie w wierzycielskiej satysfakcyi i nakoniec reguła dekretu Sądu głównego kijowskiego w wykonaniu teraz będąca, stają w tej konieczności, iżby nielikwidującym się dotąd wierzycielom pretensyą swoją do masy kredalnej w guberniach kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej będącej mieć mogącym, upadek zadeklarować, przeto Sąd temi przyczynami powodowany *zdecydował*. Ponieważ żaden już z wierzycieli guberniów kijowskiej, mińskiej i wołyńskiej pretensyą swoją do tychże masy mających, nie przychodzi i zgłoszenia się nawet żadnego nie czyni i aby jacy jużkolwiek bez likwidacyi pozostać mogli, komportacyą massalną nie poucza, przyspieszenie zaś oczekiwanej przez wierzycieli satysfakcyi, i zalecenie narzychniejsze, zakończenia, tego dzieła, stawia sąd w tej konieczności aby już nie oczekując na niepewne przybycie (jeśli są jacy jeszcze) wierzycieli, przystąpił do kollokacyi, dla tego stosownie do reguły sądu głównego kijowskiego w wykonaniu teraz będącej, wierzycielom którzyby pretensyi swojej do masy kredalnej w guberniach kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej położonej, w tym sądzie nie zająwili, upadek wieczny, oprócz pretensyi W. Wolańskiego, któremu dyllacya do dnia 24 teraźniejszych miesiąca i roku dozwoloną została, zadeklarować i że sąd niniejszy w dniu 22 teraźniejszych miesiąca i roku przystąpi do kollokacyi najprzód na dobrach wołyńskich, wierzycieli tej masy zawiadomić i dla ich wiadomości niniejszą rezolucyą do akt powiatu dubieńskiego podać zalecić. Czytano roku 1821 dnia 18 marca.

Takowy wypis z protokołu sądowego roku idącego 1821 dnia 18 marca w aktach powiatowych dubieńskich oblatowany wydajac o zgodności poświadczam masę rozbiorową JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza G. woysk polskich Sędzia Jan Zaleski, b.w. Dubień. Ptu podsedek z strony opieki JW. Józefa Hrabi Chodkiewicza Jan Józef z Dobry Dobrzański.

O s t a d c z e n i e.

1. *Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Sądu grodzkiego Ptu Troc. w dacie niżej wyrażoney nastalego pod pieczęcią urzędową grodzką tegoż Ptu stronie jest wydan w dniu tymże.*

Roku 1821 mca apryla 8 dnia. Oświadczenie w odpowiedzialności imieniem WJP. Jana Pęczkowskiego Szambelana b. dworu pol. w treści następnej: z zadziwieniem niżej podpisany w gazecie Wileńskiej roku idącego dnia 2 marca datowanej wyczytawszy oświadczenie jurizdyczne

w imieniu JWJPani Barbary z Zawiszow w pierwszym zameścu Niezabitowskiej podkomorz. Nowogr. w drugim Zabiellowej jenerałowej, Leytenantowej woysk pol. przeciwko WJPanu Hipolito- wi Woyzbunowi Strażnikowiczowi Min. a dopiero Sędziemu normalnemu Ptu Bobróy. w roku terażn. mca february 11 dnia z podpisem samey JW. Zabiellowej przez adwokata subsseliow grodzień. Jana Salobowskiego w aktach Ziem. Ptu Grodzień. zapisana, ażeby publiczność mylnym uprzedze- niem awiedzioną niebyła, ile w stosowanej do mnie niestuszney pretensyi, teyże natury pretensyą tylko suppozycyi i idealizmie wymieniona; niżej podpisany przez niniejsze prawne oświadczenie wyjaśnić w obowiązku znajduję się. WJP. Hi- polit Woyzbun z zeszłym bratem moim Bernar- dem Pęczkowskim półkownikiem dawnych woysk pol. o kupno dobr Holowczyna w gubernii Mohi- lewskiej sytuowanych w roku 1810 nie jako ple- nipotent JW. Zabiellowej, lecz jako sam aktor, na swoje własne imię zawarł prawną intercyzę i akonto tego kupna z własney szkatuły, swo- iemi rękami nie przez ręce JW. Zabiellowej przy intercyzie 10,000 czer. zł. zaliczył, pozostałość zaś 20,000 czer. zł. w roku 1811 doliczyć obo- wiązek zapisal a w razie w terminie intercyzą o- bjętym tej summy nieopłacenia, upadek zadatko- wey kwoty i nieważność na dal intercyzyjnego dokumentu warunkiem nymocniey opisanym na stronę WW. Pęczkowskich upewnił, nieopłacił W. Woydzbun w roku 1811 należący summy Pęcz- kowskim, ztym skutki intercyzy co do aktorstwa upadły, a co do warunków przepadku zadatko- wey summy, w swojej zostały mocy, tym zawo- dem W. Woydzbun Pęczkowskich na liczne na- razil nieprzyjemności i straty, albowiem Pęczko- wscy na fundamencie upewnionej intercyzą o- płaty również swoich kredytorów w oddaniu ka- pitałów upewniali, i żadnego do swojej spokoyn- ności nieczynili starania a przeto swoim kredyto- rom domierzyl zawoć; między tym czas ka ntra- ktowy upłynął skąd zaszły kroki prawne, Pęcz- kowscy z tej przyczyny nie tylko sumę zadatko- wą utracili i w składzie interesow nienagrodzo- ną ponieśli stratę lecz z własnych funduszow do kilku tysięcy czer. zł. z powodu JW. Woydzbuna postradali. Po tym zdarzeniu JW. Woydzbun do daty niniejszey rzecz o nieważność dokumen- tu intercyzyjnego aż dotąd przemilczał żadnego kroku prawnego nieuczynił, w żadnym subsselium sprawy nierozwinał, żadnego judicatum niezyskał i czyli czas od daty nastania intercyzy w roku 1810 czyli od terminu dopłaty w roku 1811 uwa- żanym zostanie, już dawność Ziem. nadto upły- nęła a ta z mocy prawa i Naywyższych Monar- szych ukazow, w żadnym względzie poruszona być niemoże, wszakże JW. Zabiellowa w piśmie swoim do gazet wprowadzonym sama wyznaie że dopiero w 1820 przez jurizdiczne oświadczenie w aktach Ziem. Stolim. zapisane, plenipotencyą od sie- bie W. Woydzbunowi wydaną cofnęła, tym samym od czasu zawartey intercyzy przez Woydzbuna z Pęczkowskim również lat 10 w stosunkach swo- ich do W. Woydzbuna przemilczała, Woydzbun jawnie czynił intercyzę na tak wielki majątek jak jest Holowczyn trześć kupna zaliczenie 10,000 czer. zł. przy intercyzie, zawoć w drugim roku dopet- niony i warunki w intercyzie zawarte w wielu guberniach i prawie powszechności a ztym i JW. Zabiellowej wiadome były czyliż w tym obiekcie że Woyzbun jej pieniądźmi płacił uczyniła, krok jaki prawny i oto podług prawa z swoim

plenipotentem o zdradę i podstęp rozwinęła proces, sztepel na pieniądźach któremi Woydzbun płacił Pęczkowskim nieodzynał się żadną cechą, własności osobistej JW. Zabiellowej lub jej szka- tuły a Pęczkowski pułkownik znał tylko aktorem te- go kto na swoje imię kupował majątek i za ony dawał pieniądze. Nadto kiedy z banku Monarszego tenże Pęczkowski, pułkownik pozyskał kredyt Depart. 2gi Sądu Gł. Mohil. i po mimo przeszkody przez W. Woydzbuna uczynionej w roku 1820 maja 25 d. inwolucye przez W. Woydzbuna wprowadzone za nieważne i nieprawne uznawszy o swobodności dobr Holowczyna i prawney dla skarbu Monarszego e- wikcyi s. p. półkow. Pęczkowskiemu urzędowe wy- dał świadectwo, gdzie JW. Zabiellowa żadnego nie miała wpływu a WJP. Woydzbun jako kontrahent do kupna dawności upadłego, sam tylko je- den był interessowany, ztym po wyjaśnieniu rze- czy między WW. Woydzbunem a Pęczkowskim zaszły i stanu interesu w jakim stopniu zostaje, bestronna publiczność łatwo skonkluduje że JW. Zabiellowa z pretensorstwa do swego plenipotentu W. Woydzbuna z żadnych powodow stosunkow do Pęczkowskiego wpływu i uczestnictwa niema i mieć nie może i czyli to JW. Zabiellowa sama przez się czyli z rady mylney i bez zastanowienia się przy- jętej na dyskredyt pomnażający mając debitorów na stronę Pęczkowskiego, a dla siebie tytułu posia- dających się kapitałów, wnieśli Pęczkowskiego do swojego przeciwko W. Woydzbunowi oświad- czenia bardziej siebie ukrzywdza: niżeli żal za- szkodzić w mocy zostaje, ażeby jednak ogłoszone pismo w powszechności nieuczyniło wrażenia, niżej podpisany wzajemnym usprawiedliwiając się o- świadczeniem też prawne oświadczenie jako pleni- potent własney ręki podpisem utwierdza. U tego oświadczenia podpis następny. Jako plenipotent pod- pisuje Franciszek Fiedorowicz Adwokat subsseliow Ptu Troc.

Wolno drukować Sędzia Grodz. Ptu Troc. Fabian Modzelewski.

Correctum Alexander Tur Regent Grodzki Ptu Trockiego.

3. Wypis z ciąg ziemskich powiatu rosieńskiego.

Roku 1821 mca kwietnia 6 dnia przed akta- mi Ziem. Ptu Rosień. znajdując się obecnie W. Wawrzeniec Kwaziewicz adwokat subssel. rosień- skich oświadczenie poniżej wyrażające się do akt podał w słowach „roku 1821 mca apryla 5 dnia oświadczenie imieniem JW. Eufrozyny Tyszkiewic- zowej jenerałowej b. woysk polskich czyni się w rzeczy następney, gdy w roku 1818 mca julii 19 dnia po promulgacie dekretu sądu ta- zatorsko ewdywizorskiego w dobrach Strzedniku w powiecie rosieńskim teżących ogłoszonego, tak przez dziedzica samego Stanisława Tyszkiewicza JWW. kredytorow jako też i przez oświadcza- cey się do Sądu Gł. departamentu drugiego za- szły appellacye, a za niemi powydawane do te- goż Sądu późniey, w terminie wyniesione akto- raty zostały, gdy w przeciągu tego czasu JWW. kredytorowie mający sobie wydzielone schedy tak w innych powiatach, jako i w dobrach Strzedniku wiele odmian poczynili, to puszczając towarne drzewo na splaw, to wycinając do szcztu lasy, zakładali handle, to założenie folwarkow no- wych, drudzy to sprzedając dla swoich interesow częściami i w całości schedy swoje po cenie jak im się zdawało, inni na ewdywizye oświadczyli swe schedy w ich przemian i szkod się poczyni-

to, przeto lubo dużo oświadczająca się przez Sąd taxatorsko exadywizorski skrzywdzona, przez różne punkta, niedobor intraty w lokacyi samey nie według przepisu remissyjnego Sadu Gł. danej i innych narzuconych uciążliwych opłat bez powrotu znosić zmuszona zostaje jednak zostawiając to do woli dziedzica Stanisława Tyszkiewicza syna żalującej popierać sprawy appellacyjney lub też nie, sama nietrzymająca już żadney posesyi dożywotniey popierać sprawy appellacyjney dla spokojności niechce, aż chyba jeśliby przez kredytorów pociągnięta została, natenczas zmuszona zostanie idąc w obronie kategorjami dowodzić przeciw różnym kredytorom, co zdawać mi się będzie, oraz szukać wszystko co na krzywdę moją nie według remissy się poczyniło. Takowe oświadczenie jako plenipotent podpisał u tego oświadczenia podpis taki. Wawrzeniec Kwaszewicz, które oświadczenie jest do xiąg ziemskich Ptu Rosień. zapisane, z których i ten wypis pod tegoż urzędu pieczęcią stronie jest wydany.

Zgodziłem z xięgami świadczę Teodor Juskiewicz Regent Ziem. Ptu Rosień.

Wolno drukować w Kurjerze Lit. Jan Bohdanowicz Sędzia Ziem. Rosień.

Przedaż ruchomości.

2. Po zeyściu WW. Antoniego i Maryi Ginettow, opiekunowie nieletniey ioh córki i sukcesorki Sofronii Ginettówny postanowili wszelkie sprzęty jako to: suknie, bieliznę stołową, koszule, pawilony, kapelusze, pojazdy, oraz bydło, konie, owce, przez publiczną sprzedaż licytacyą w dniach dziewiątego, dziesiątego i jedynastego czerwca roku idącego na jarmarku w miasteczku Dołhinowie, w gubernii mińskiej powiecie wilejskim położonem, jakowe uwiadomienie podając do gazety Kurjera Lit. dla trzykrotnego ogłoszenia opiekunowie własnoręcznie podpisują. Dat w Wilnie roku, 1821 apryla 23 dnia.

Prezydent Ziemski Ptu Słomim. Fer. Borzymowski. Józef Ginet Sędzia Gran. Ptu lidzkiego. Dyzmus Ginet krzyczyc lidzki.

Wzwanie sukcesorów kredytorów i pretensorów.

3 Sąd Magistratu miasta Wilna w sprawie JP. Józefa Wandera z JP. Maciejem Maxem Radnym przez dekret r. 1821 marca 17 dnia kopią spraw uznawający, do następney oczewistey w swym Sądzie złożyć się mającey rozprawy zwołać sukcesorów zmarłego w Wilnie maystra professyi stelmaskiey Jana Heberleyna, jakiego bądź stopnia sub ammissione rei kosztem pozostałej po nim massy, postanowił: w skutek czego ninieysza trzykrotna zamieszcza się w Kurjerze Lit. awizacya. aby rzeczonego Heberleyna jakiego bądź stopnia sukcesorowie z dowodami w celu odebrania po nim pozostałości co nayrychley przez się lub umocowanych prawnym porządkiem jawili się; gdyż w przeciwném zdarzeniu w oczewistey pomiędzy JP. Wanderem a JP. Maxem rozprawie wieczna amissya zapisana zostanie ostrzega. 1821 apr. 26 dnia. Józef Krzyżanowski P. B.

3. Od Mińskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iżby krewni lub sukcesorowie oraz kredytorowie i pretensorowie zmarłego w mieście Miń-

sku w 1819 roku, odstawnego Rotmistrza Eugenisza Żdanowicza, przybyli na termin prawny do Sądu Ziem. ptu mińskiego, dla odebrania pozostałego po śmierci jego majątku. Dnia 20 apryla 1821 r. Sekretarz F. Arcimowicz.

Arendowna dzierżawa.

3. Magistrat Miński skutkiem swojej rezolucyi w dnia 28 febr. terażniejszego roku zapadley, wyzwa wszystkich kredytorów Jankiela Morduchowicza do zniesienia jego karczmy i dalszey budowy, na placu wprzód jenerała Bykowskiego, a dopięro asesora Tolkacza ewystującej, na satysfakcyą tychże kredytorów przeznaczoney, do dnia pierwszego julia terażniejszego roku, z ostrzeżeniem: że po upłynieniu takowego terminu, budowa pomieniona, za własność kredytorów, uważać się nie będzie, i oni będą musieli zaprzestać na summie rub. assygn. 155 za wartość pomienioney budowy, urzędowym szacunkiem naznaczoney przez successorsa Szmóły Jankielowicza, lub przez dziedzica placu W. Tolkacza, na satysfakcyą kredytorów, za aktorstwo wypłacić się mającey.

Józef Bohuszewicz P. B. Burmistrz.

Pantaleon.

Niżej wyrażon, przybyły z St. Petersburga do Wilna już pokilkakrotnie dat dowody robiąc doskonale Pantaleon, donosi iż ma do sprzedania gotowy Pantaleon Mahoniowy o sześciu oktavach z mechaniką angielską i nietwardą do grania w tonie bardzo wybornym jeśliby kto z amatorow chciał widzieć lub kupić, może w każdym czasie udać się do domu W. Kwinty za Trocką bramą. J. Noack.

Zbiegła.

1 Dnia 1 maja o godzinie 6 z rana zbiegła dziewczyna Apolonia Borysowiczowna, mająca lat 14 wzrostu malego, włosow bład oczu, ciemno szarych, twarzy okrągley pełney, mowi z ruska po polsku nie doskonale, miała na sobie sukienkę płocientkową w pasy błękitne, chustkę dużą trykotową ciemną ponoszona, szlafroczek sukna ciemnego koloru, i wzięła z sobą poduszkę z piór. Ktoby spostrzegł takową dziewczynę, raczy uwiadomić właściciela jej komornika Weytenberga mieszkającego w mieście Wilnie w domie Kardynalija zwanym przy ulicy 8. Jańskiej położonym, a odbierze przyzwolitą nagrodę.

Wyjeżdżają za granicę.

1. Do królestwa pruskiego do miasta Królewca, szlachcic powiatu oszmiańskiego Grzegorz Szalanowski na miesiąc sześć.

1. Do Królestwa pruskiego Wiliampolskiej Słobody obywatele, Gabryel Hillelowicz Wasserdam z Orelm Abelowiczem Hackielem i Leyzerem Wulfowiczem Karisom na 8 miesięcy.

3 Do Austrii, do wód ciepłych w Karlsbadzie Obywatele Ptu Wilkomirskiego, Józef b. Marszałek Ptu Wilkom. z synem Michałem kapitanem woyska Królestwa Polskiego, Łapowie, z nimi służący Michał Zyliński, Adam Justynowicz i Stefan Kurczewski na miesiąc 7.

3. Do królestwa pruskiego do miasta Królewca wileńskiej gubernii Obywatelka Ludwika Przemieniecka ze szlachcianką Dorotą Maciańską; służącymi, Teresą Szymańską i Walentym Dasia-kiem na miesiąc 6.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmie. w powie
	dn. 2 średnia.	27 cal. 4,85 lin	+ 10,04 stopn	Polud. Zach.	Pochmurno
	dn. 3 średnia.	27 — 7,83 —	+ 9,5 —	Poludniowy	Pochmurno
	dn. 4 godz. 5	27 — 10, 0 —	+ 6,5 —	Polud. Wschod.	Pogoda

Wilno dnia 4 miesiąca maja 1821 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

Въ слѣдствіе повелѣнія Господина Главнокомандующаго 1 Арміею, Интендантство оной объявляетъ, что торги на поставку для войскъ сей Арміи и причисленныхъ къ оной провіанта, съ 1го Августа сего по 1 Января будущаго 1822 года, назначаются въ Казенныхъ Палатахъ тѣхъ самыхъ Губерній, гдѣ войска расположены, именно: Полтавской, Тульской, Калужской и Слободско-Украинской Іюня 1, 3, и 7го, переторжки Іюня 8, 9 и 10го; Смоленской и Черниговской Іюня 7, 9 и 13, переторжки 14, 15 и 16го числь.

На сіи сроки вызываются желающіе къ торгамъ съ законными залогомъ, во уваженіе помѣсячной поставки припасовъ, на сей разъ въ пятую часть противъ подряда, а на обезпеченіе задатковъ особливо, кромѣ общественныхъ отъ Дворянства поставокъ, кой остающіяся на одномъ довѣріи. Вѣдомости о потребностяхъ въ каждой Губерніи, будутъ разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ открыты, вмѣстѣ съ подробными кондиціями и прочими правилами; на основаніи кихъ должны происходить поставки.

Генераль-Интендантъ 1 Арміи
Графъ Санши.

О В В І Е С З Ч Е Н І Е.

Na skutek rozkazu JW. Głównego Dowodzącego 1szą Armią, Intendencya teyże armii ogłasza: iż targi na dostawę prowiantu dla woysk tey armii i przyłączonych do niey, od dnia 1 Augusta teraźniejszego do dnia 1 January następującego 1822 roku, naznaczaia się w Izbach Skarbowych tychże samych Guberniy, gdzie są woyska rozłożone, a mianowicie: Połtawskiej, Tulskiej, Kałużskiej, i Słobodzko-Ukraińskiej, dnia 1, 3 i 7 Junii, przetargi zaś dnia 8, 9 i 10 tegoż mca Junii; Smoleńskiej i Czernichowskiej targi dnia 7, 9 i 13 Junii, przetargi zaś dnia 14, 15 i 16 tegoż mca Junii.

Na te terminy wzywają się życzący dla targow z prawnemi ewikcyami w proporcyi miesięczney dostawy żywności na ten raz w części piątej całego podradu, a na zabezpieczenie zadatków udzielnie, oprócz ogólnych od Szlachty dostarczeń, które pozostają na samey ufności. Wiadomość o ilości potrzebney do kaźdey Gubernii, będzie rozesłana do Izb Skarbowych w swoim czasie, i publicznie w niej odkryta, razem z wyszczególnionemi kondycyami i dalszemi prawidłami, wedle których powinny być wykonane dostawy.

Jeneral-Intendent 1szej Armii
Hrabia Santi.

15 Aprѣля 1821:
М. Шкловъ.

Dnia 15 Apryla
1821 roku.
M. Szkłow.

